

Det, der bestaar

Peters første Brev

Kap. 4, 12—16. I elskede! undrer ikke over den Tid, som brænder iblandt eder til eders Prøvelse, som om der hændtes eder noget underligt; men glæder eder i samme Maal, som I have Del i Kristi Lidelser, for at I ogsaa kunne glæde og fryde eder ved hans Herligheds Aabenbarelse. Derfor I haanes for Kristi Navns Skyld, ere I salige; thi Herlighedens og Guds Aand hviler over eder. Thi ingen af eder bør lide som en Worder eller Tyv eller Ugeringsmand eller som en, der blander sig i anden Mands Sager; men lider han som en Kristian, da stamme han sig ikke, men prise Gud for dette Navn.

Lide som Kristian.

At de, til hvem Peter skriver, har lidt svære Forsølgelser, det kan vi skønne deraf, at han ligner dem med en Tid, der brænder iblandt dem.

Men han tiltaler dem i Begyndelsen af det foreliggende Afnit: "I elskede!" De er ham saa inderlig kære, og derfor er det ham en Sjettefag at opmuntre dem til at holde ud under Forsølgelserne, som de lider.

Sag Mærte til, at Apostelen først siger: "Grundeder eller ikke" . . . "som om der hændtes eder noget underligt," egentlig noget fremmed, noget "sælsomt" (Mordam); det var ikke mere, end de kunde vente, naar de ikke mere vidde skikke sig lige med deres Omgivelser.

Men, et underligt Udtryk for, hvor tilbøjelige Mennesker er til at være tilfredse med deres egen Visdom og deres egne Lyters Hjælp uden at spørge om, hvor det beror her, uden at spørge om Guds Vilje og deres eget sande Gavn.

Apostelen lægger til: "til eders Prøvelse." Naar dette Udtryk sammenholdes med det, der siges om Tiden, der brænder iblandt dem, saa kommer man til at tænke paa, hvorledes de ædle Metaller, gaar Ildprøven igennem og ikke alene bestaar den, men kommer rensede ud af den. Saaledes kan Gud bruge det onde til at fremme noget godt. Forsølgelser bliver til lutrende Prøvelser.

"Men glæder eder i samme Maal, som I have Del i Kristi Lidelser." Det er ikke Meningen, at de skal glæde sig over selve Lidelserne, men de skal glæde sig over, at de deri ligner og deler Naar med Kristus.

Dg saa hedder det videre: "for at I ogsaa kunne glæde og fryde eder ved hans Herligheds Aabenbarelse." Peter er en NaabetsMand saa vel som Paulus. Han er forbisset om, at de, der er Kristus lig i Lidelse og holder ud, de skal ogsaa dele Herlighed med ham, naar han aabenbares i Herlighed. Dg derover skal de, selv under Lidelserne, glæde sig med Jubel.

"Derfor I haanes for Kristi Navns Skyld, ere I salige." Det er det samme Ord her bruges, som forekommer i "Saligprædikningen" i Begyndelsen af Matthæus's Ev. 5. Kap. Meningen er ikke, at de er frelst, men at de er lykkelige tilfælde. Det kunde synes en Modsigelse. Derfor ses ogsaa her som i Matth. Ev. en Begrundelse til.

Der er Begrundelsen: "Thi Herlighedens og Guds Aand hviler over eder." At de forhaanes eller bebrejdes for Kristi Navns Skyld, det er jo et Bevis for, at Herlighedens og Guds Aand hviler over dem, og det er i Sandhed lykkeligt at være overtaget af denne Aand.

Saa siger Apostelen noget, som rimeligvis skal fortaas i Lyset af de blandt Lærerne stedfindende Forhold. "Thi ingen af eder bør lide som Worder eller Tyv eller Ugeringsmand eller som en, der blander sig i anden Mands Sager," skriver han.

Saa det da friskende nær for de "udvalgte," som Apostelen skriver til, at blive skoldige i Word eller Tyveri eller Ugering? Disse Synner maa i hvert Fald have været saa fremherskende i Tiden paa de

Evne, at Apostelen finder det nødvendigt at advare selv de Kristne imod dem. Udelukket er det jo langt fra heller ikke, at flige grove Sædelighedsbrud kan finde Sted i "Kristne" Lande i vor Tid, men dog væsentlig blandt vantro.

Udtrykket "blander sig i anden Mands Sager" faar vi tage helt ligefrem. Det kan naturligvis være baade en og anden Sag. Men hvad det for Kristne gælder om, det er at have Agtelse for andre og nøjes med at have med deres egne Sager at gøre. Det er et Bærn om Broderens og Næstens Ret.

"Men lider han som Kristian, da stamme han sig ikke, men prise Gud for dette Navn," slutter vort Afnit.

Navnet Kristian forekommer to andre Steder end her i det nye Testamente, nemlig Ap. G. 11, 26 og 26, 28; første Sted skriver Lukas, at Disciplene først i Antiochia blev kaldt Kristne, det andet Sted er det, Kong Agrippa siger til Paulus: "Der fattes lidet i, at du overtaler mig til at blive en Kristian." Men her er det eneste Sted, hvor en Kristian bruger dette Navn om Kristi Disciple.

"Lider nogen som Kristian, da stamme han sig ikke." Det er Skam at lide som Straf for en eller anden Misgerning; men der er sandelig ingen Grund for en Kristian til at stamme sig, naar han lider som Kristian, for at han vil høre Kristus til, befende sig til ham og vandre hans Navn værdigt.

Den Ros har Kristendommen funnet havde indtil denne Dag, at det Liv, der Leves i Kristi Efterfølgelse, efter hvad han og hans Apostle har lært, det behøver ingen at stamme sig ved, det taaler Dagslyset.

"Men prise Gud for dette Navn." Der kunde ogsaa, som Mordam siger, overføres: "Herliggøre Gud i (ved) dette Navn." Men begge Dele kan godt her forenes, baade at takke og prise Gud for dette herlige Navn og at herliggøre Gud ved at leve Navnet værdigt.

Dg tænkt: Svad har ikke Martyrerne gjort til at forberige Gud, idet de har lidt for Kristennavnet? Skuld, og hvad har de ikke gjort til Navnets Herlighed ved at lide for det! Blot Fornægtelse af dette Navn vilde have friet dem fra Død og Lidelse!

Ogaa i vor Tid og under vore Omstændigheder gives der Anledning til at lide som Kristian.

Aften og Morgen.

(Af Ivar Marius Hansen.)
"Dg der blev Aften og Morgen første Dag." 1 Mos. 1, 5.

VI. Morgen.

"Mørket skjuler Jorden og Dufkelhed Folkene." Na, hvor er Mørket dog tykt i vore Dage. Der helvedes Raager nogen Sinde ligget tykkere over Nationerne end nu? Synd, Bantco, Sedenstaf, Mida-medanisme, Had, Krig, Blodsudgydelse, Ugun og Rænker i tykke Lag til højre og venstre!

I denne Nat spejder Guds Menighed efter Dag, længes efter den som Vægtøren efter Morgenens. "Kommer Dag ej snart?"

Jo, den kommer snart; thi Jesus kommer snart, og med hans komme vil Morgenens opvandre i de David, Ihsais Søn, "lyselig ved Israels Salmer" varslende om den. Han profeterer om "en retfærdig, der skal herse blandt Menneskene med Guds Frygt." (2. Sam. 23, 3), og siger, at han skal være som "Lys om Morgenens, naar der ikke er Skyer." Na, den Solopgang, den Morgen spejder Guds Folk længselsfuldt efter. Nogle siger ganske vist: min Herre kommer med at komme. Men "bier han længe, han kommer dog vist, glæder dig saa desto mer."

Vynd ud i evig Ungdoms Sommer, din Konge nu for Døren staar, og efter Nutids Brydning kommer Morgenens, de tusind Aar.

Hvor det dog brøder i vore Dage; aldrig har der været en saadan Brydelse mellem Folkene som for Tiden. Omkr. fem Sjettedele af Jordens Befolkning er indviklet i Verdens-

frigen; Millionhæere staar imod Millionhæere, Jorden rytter under Naantorden, og Blodet flyder i Strømme.

Men midt i Bulderet og Braget lyder Frelserens til hans Menighed: "Naar disse Ting ster, da løft dit Hoved med Frimodighed; thi din fuldfornne Forløsning staar til." Det skal lyde igen til Sions Datter: "Se, din Konge kommer!" Dg med ham oprinder Guldnaaret, Morgehen uden Skyer. "Denne Jesus, som er optagen fra eder til Himmels, skal komme igen saaledes, som I saa ham fare til Himmels." Han opfor med opløstede velsignende Gænder (Luk. 24, 50, 51); han skal komme igen paa samme Maade med sine Gænder løstede til Velsignelse.

Selligaandens Udgydelse ved Pinsefesten fandt ogsaa Sted om Morgenens. Kløffellet er ikke angivet; men efter at Underret var fæst, og Mængden var samlet, var Al. 9 (Ap. G. 2, 15). Hvilken Foraarstid Selligaanden bragte til Guds Menighed. Da gjaldt det: "Vore Bingeaarde staar i Blomster og dufter." Der blev Bækkelse, Livsbevægelse, Offerwillighed, Velsendelsesmod og Menighedsliv som aldrig før og aldrig siden.

Det er nok den hellige Bernhardt, der har ladet følgende Udtalelse falde: "Gid det maatte times mig, at se Guds Menighed i sin første Blomstringstid. Et saadant Udsyn bærer sig let Vej i vore Dage, da Menighedslivet pulserer saa svagt. Vi behøver en rig Naadsudgydelse. Luther siger: "Vi har kun en Tiende af Selligaandens Guld." Men vi har saa meget? Maatte alle bedende Sjæle erkende Trangen og begynde at raabe til Gud: "Vaagn op, o Nordvind, og kom, du Sidenvind," gennemfús min Hæde, at dens Balsam kan udflyde!"

Provit Ussing siger følgende om Selligaandens Naadevirkninger: "Det gælder om, at vi ikke blot kommer nær til Guds Rige, men at vi kommer ind i det, — at det ikke blot bliver Pinse i os, idet Livet, det nye, hellige Liv som Guds Værn spirer frem i vore Hjerte, — at vi ikke blot hører Guds Ord om alt, hvad Guds Naade har gjort, men i Troen tilegner os det, saa vi har det som vor egen personlige Ejendom og virkeligt lever det ene Gensidigheds Liv."

Kristendommens Odysse.

"For Jøderne en Forargelse" Af S. P. Hansen.

Da Paulus og hans Ledfagere paa den anden Missionsrejse fra Lille Asiens Skjælande gennem en lang og bred Dal nærmede sig Midtlandet, løb Højene ud i den lige saa skønne som historisk kendte Slette, der har faaet Navn efter det gamle Troja, og hvor Bjerget Ida endnu løfter sig op over Dalen og tegner sig mod det blaa Hav.

Paulus og hans Ledfagere maatte vel mindes den Historie, der berettes i Homers berømt Dig, og som alle Grækere kendte og elskede: om hvorledes Grækenlands og Trojas Hæere her mødtes i blodig Kamp, anført af navnkundige Helte, og hvorledes Grækerne sejrede sig om Troens Taarne i flere Aar for Helenes Skyld.

Men den Dag, Paulus drog ned over disse Sletter, saa Idas Bjerget en større Hæere end Achilles, en, som aldrig sad surmulende i sit Telt, og det var for en større Sags Skyld end hine gamle Helte, han og hans Naabensæller drog i Ledning. Det var med Jødernes hellige Skrifter og det endnu udførte Evangelium, Apostelen og hans Ledfagere drog over til Europa, søgende den makedonske Mands Vær: Kom over og hjælp os.

Med Hjertet fuldt af store Forhaabninger, som Bevidstheden om at være ledet af Guds Aand indgav ham, sejlede vore Missionærer ud fra Troas Havn. Dg da Søen dem indendrev dem rask fremad mod deres Naal, kunde de deri se et nyt Bevis paa, at Gud var med dem, han, som lader Stenvidnen blæse under Himlen og ved sin Skyreflue oprører Stenvidnen.

Gennem Egne af usforlignelig Skønhed, lange blomsterklædte Kjoler og over skovklædte Bjerge kom

de til den berømmelige Stad Thessalonika, hele Makedoniens Hovedstad.

Tre Sabbater i Træk gif Paulus ind i Byens Synagoge og talte til Jøderne ud fra Skrifterne, idet han udlagde og forklarede, at Kristus maatte lide og opstaa fra de døde.

Tilhørerkredsen bestod væsentlig af Jøder og af disse blev som vi læser i Apostolens Brevninger, nogle vundne for Troen og sluttede sig til Menigheden, men endnu flere Grækere, deriblandt ikke faa Kvinder.

Denne Jødernes rodfæstede Haardnaffethed, der dannede en skarp Modsetning til Hedningernes beredvillige Omvendelse og i særdeleshed Kvindernes, der altid har udmerket sig ved religiøs Alvor, er en stadig tilbagevendende Fremtoning i Kristendommens Historie. Dg vi kan vel ikke undres derover.

Jøderne var i det mindste i Besiddelse af en Religion, der havde dem til en sædelig Overlegenhed over deres hedske Samtid.

Men den Tids Hedning havde ingen Religion, der er værd at tale om. Men hvortil skulde den græske Kvinde sætte sig? Hvilken Træf kunde hun finde i Athenes graa Sjæne eller i den vellystige Afrodites kolde Smil?

Dg naar den thessaloniske Græker løstede sine Sjæne mod Olympens ødelagte Himmel, der hvalbede sig over den blaa Bugt, ved hvilken Staden laa, naar hans Zudbildningskraft ikke længer kunde sætte Jævs Trone der eller anbringe hans mægtige Naadsforsamling paa den blandende Bjergtinde, hvorom Cæro ironisk sagde, at han saa ikke andet end Sne og Is, hvilken Erstatning kunde han da finde i en død Religion for den Tomhed, der var efterladt i hans Hjerte?

Ved at antage Jødedommen kunde han blive en "Lovens Træl". Men det Evangelium, Paulus prædikede, som som en fri Gæve med Fred til alle, som frugedes af et forgybnet og mistroligt Hjerte.

Derfor var det i Thessalonika som andre Steder væsentlig Hedninger, der modtog Evangeliet, som Paulus forkyndte.

De Timer, Paulus levede i usforstyret Fred, var i Sandhed kun faa. Den Misundelse, der havde jaget ham fra Sted til Sted i Lilleasien, forfulgte ham ogsaa paa europæisk Grund. Jøderne, for hvem han i sit Hjerte nærmede en saa smaa Kærlighed, udgjorde lige fra Begyndelsen til Slutningen Smerten og Lidelsen i hans lidelsesfulde Liv.

I Antiochia og i Jerusalem modtog Evangeliet, han forkyndte, Modstand af Jøder, der efter Navnet hørte til Kristi Hjørde, og i alle andre Steder var det Jøderne, der udbagde og hadede det hellige Navn, han prædikede. Jagen Sunde, før Døden udløste ham, var helt fri for deres Sammensværgelser og listige Vagtaleiser.

I Thessalonika var de som andre Steder misundelige over, at den deres Fren afshjellige Brædiken om en forstærket Messias i Løbet af faa Uger havde faaet flere Tilhengere, end de i mange Aar havde vundet for Moses; fremfor alt var de rasende over at se sig berøvet de toneangivende Kvinders Støtte og Hengivenhed. De sluttede derfor et vanhelligt Forbund med Byens værste Høvel for med et vildt Opløb at forstyrre Byens Fred og ophjælde Folket mod Missionærerne, navnlig Paulus, der dog i Tide var bleven advaret og bragt i Sikkerhed. Dg medens Jøderne i Thessalonika rasede over, at de gik glip af deres Bytte, forkyndte Paulus Evangeliet i Versa, hvor han fik en hjertelig Modtagelse.

Selv om kristne Missionæres Liv har sine brede Stygger, har det ogsaa sine lyse Sider. Da han i Synagogen af de hellige Skrifter havde fremført sine Beviser for, at Messias skulde lide, dø og opstaa, og at Troen var den eneste Vej til Retfærdighed, hører vi det skønne med af Kedebonhed og ranfagende daglig Skrifterne, om disse Ting forholdt sig saaledes. Dg der ses sig til: "Saa troede da mange af dem og ikke saa af de fornemme græske Kvinder og Mænd."

Paulus havde vundet en herligere Sejr end hine græske Helte,

HØST HELE AVLEN!

Du bærer selvfølgelig Assurance. God Forretningssans kræver at man beskytter sig mod Tab, og derfor sørger man for, at Assurancepolicyen er i Orden ved at betale den regelmæssigt.

Der er en Slags Forsikring, hvor ingen Betaling kræves, men hvor man faar Fortjeneste hvert Aar. Ved at bruge "International" Høstmaskine og Bindegarn er man sikker paa at faa høstet hele Avlen. Ligeegyldig om Sæden staar tæt eller tynd, om den er lang eller kort, om den ligger eller staar, en "International" vil kunne høste den uden at noget gaar til Spilde.

Champion, Deering, McCormick, Milwaukee eller Osborne Høstmaskiner, som altid gør godt Arbejde, er endnu sikrere i Aar, da enhver "bushel" saa haardt tiltrænges. Husk dette, dersom du i Sommerens Løb skal købe Selvbinder eller Bindegarn. Husk ogsaa at jo større Maskinen er, jo mere sparer man paa Arbejdskraft. En 8 Fods Maskine er bedre end en 7 Fods, en 7 Fods bedre end en 6 eller 5 Fods. Køb den største, du kan bruge, og om du er i mindste Tvivl om Duelligheden af den gamle Maskine, da køb hellere en ny. En "International" er absolut paalidelig.

Vi har 90 Filialer og 30,000 Forhandlere, som sælger vore Maskiner og Maskindele, saa vel som Bindegarn. Ved at indsende din Ordre til vor lokale Handler snarest mulig eller ved at skrive efter Katalog straks, er du sikker paa at faa en Maskine til rette Tid.

INTERNATIONAL HARVESTER CO. OF AMERICA
(Incorporated)
Chicago U. S. A.

der kæmpede paa Balpladsen foran Troas, og han skrev med sit Liv en Bladsaga, hvortil der ikke findes Mage.

Men naar Jøderne i Thessalonika efter at have faaet at vide, hvad der var fæst i Versa, ogsaa her sagte at vække en Storm mod den forhadte Paulus, var det kun en Befrættelse paa, hvad Paulus senere skrev, at Korsets Ord var Jøderne en Forargelse.

Til Esther og Erhard S.

J Anledning af eders Forlovelse.

Til Lykke! unge Benner to, Guds Fred paa eders Vej! I Kærlighed, i Haab og Tro sandt I et fælles Eje.

Dv om unge Hjerte slaar i Takt Om Livets Idealer, Der samler sig en Englevagt Til Værn, og sejrrig adler.

Den Fremtid staar i rosenrødt, Dvorum I begge drømmer: Et Hjem, hvor Fredens Lilie fødte Af liflig Duft udflyder.

Med Glans fra Lysets sagrede Hjem Det muligt er at bygge Paa Jord et lille Solkfinshjem I Kærlighedens Stugge.

De fine, bløde Silkebaand Er stærke uden lige, Se derfor frem med frejdig Aand, Alt mens i obad stige.

D. D. Olsen, Brooklyn, N. Y.

Cleander, Calif.

De store Begivenheder i Verden rundt omkring os, er nær ved at tage Interessen saa helt fangen, at det hverdagslige bliver trivialt og kun lidt betydningsfuldt, thi hvad er det at regne imod, hvad der ellers skrives paa Nutids-Historiens Blade. Dg dog kan saadan en lille Ting som en Nattefrost have en nok saa stor Indflydelse paa mange Ting; den vil i alt Fald have den Indflydelse for en Del Farmerne heromkring, at de vil slippe for at betale Indkomstskat i Aar, idet baade Bærfæner og Apriskoer og Thompson Seedles" blev beskadiget. Et lers staar alting fint nu, og den første Søst af Alfalfa er indbrøget; det var lidt senere end almindeligt herude i Aar med Grøden.

Kalmesøndag havde vi Konfirmation, hvor seksten (16) unge afslagde Løftet om Daabs-Paprens bindende Kraft og lovede Trofasthed mod Gud.

Den 7. April fik vi vort Service

Denmark, Wis.

Nu har vi faaet en god Regn, det har ellers været tørt næsten hele April, og Saningen er gaet raskt, men det har froset de fleste Natter,